

Matic Irman Kolar

Maj in junij sta stekla mimo nas. V maju smo se borili z mnogimi testi, v začetku junija zaključevali ocene, mimogrede nas je preplavilo poletje, kratke majice in hlače. V poletnem soncu bomo skupaj odkorakali v počitnice. Devetošolci se bomo s 15. junijem od OŠ Mozirje dokončno poslovili, ostali pa se bodo prvega septembra vrnili in še naprej nadgrajevali svoje znanje.

Osnovna šola Mozirje mi je dala veliko. Poleg polnega koša znanja in prijateljev sem tukaj s pomočjo učiteljev odkrivala in nadgrajevala svoje talente, za kar sem vsem neizmerno hvaležna. Posebno mesto v mojem srcu zasluži tudi spletni časopis, kjer sem aktivno sodelovala tri leta. Uživala sem prav v vsakem pisanju in se potrudila za vsak prispevek. Naša mentorica nas je venomer usmerjala in nam pomagala z nasveti in kritikami. Upam, da bo spletni časopis naslednje leto zažarel še v lepši, svetlejši luči. Hvala tudi vsem vam, bralcem, saj zaradi vas časopis. Naslednje leto se vam bom pridružila tudi jaz.

Sedaj pa vam še zadnjič voščim lepe počitnice!

Ajda Oblak

Dogajalo se ...

HRANA, VONJ, OKUS

V sredo, 18. 5. 2022, smo imeli osmošolci tehniški dan z naslovom Hrana, vonj, okus. Predavanje in praktično delo se je izvajalo v učilnicah za kemijo in fiziko, kjer smo preživeli ta dan.

Prvi dve uri smo poslušali predavanje Aditivi v hrani, kjer so nam bili predstavljeni dodatki, ki jih industrija vključi v hrano, da bi imela lepši izgled. Seznanili so nas z različnimi vrstami aditivov in s tem, kako se hrana po svetu razlikuje. Poudarek pa je bil na tem, da naj ne zavržemo hrane, ki nam le po izgledu ni všeč – primer oksidiranih jabolk. Na tabli nam je predavatelj pokazal dve sliki jabolk. Ena zelena in lepa, druga rjavkasta. Vprašal nas je, koliko ljudi bi vzelo oksidirano jabolko, če bi nam prinesli ti dve vrsti na pladnju. Nihče ni dvignil roke. Tako je pokazal vpliv naših čutil na izbiro hrane.

Ko smo zaključili s predavanjem, so nam ostale še tri ure praktičnega dela. Da je predavatelj dokazal svojo teorijo, nam je pripravil dva preizkusa. Pri prvem smo v lončke dobili nekaj tekočine in morali ugotoviti, ali okušamo sladkobo, grenkobo, kislost ali navadno vodo. Predstavljen nam je bil še nov okus – omami. Žal se ga ne da opisati, ampak je zelo neprijeten, čuden okus, ki za seboj pusti veliko sled.

Pri drugem preizkusu smo se razdelili v skupine, tokrat smo preizkusili sposobnost našega vonja. Dobili smo 15 različnih vonjav, s katerimi se srečujemo v vsakdanjem življenju (vanilja, pomaranča in ostale začimbe). Najboljša skupina je prepoznala 9 različnih vonjav, druga in tretja 8, ostali pa še manj.

Ta tehniški dan se mi je zdel zelo zanimiv in poučen, saj sem odnesla kar nekaj znanja. Zdi se mi zelo pomembno, da se zavedamo, kaj vse vsebuje hrana, ki jo zaužijemo, kako to ugotoviti in se zavedati zdravega načina prehranjevanja.

Kaja Cajner, 8. a

NOČ V KNJIŽNICI

Letos smo na naši šoli zlati bralci dočakali posebno nagrado. Organizirana je bila noč v knjižnici, ki je žal zadnji dve generaciji nista bili deležni.

V šoli smo se zbrali 20. 5. 2022 ob šestih zvečer. In zabava se je začela. Najprej smo poiskali svojo najljubšo slikanico iz otroštva in jo na kratko predstavili drugim. Še med prvo delavnico pa nas je obiskal poseben gost, naš bivši učenec in novopečeni pisatelj Jon Kanjir.

Jon nam je predstavil svojo pot do prvih dveh slikanic *Tudi Luka nosi masko* in *Luka premaga žalost*. Čas je minil kot za šalo, Jon se je moral posloviti, mi pa smo se lotili priprave večerje. Pripravili smo si piščančje tortilje, za povrh pa spekli še palačinke. Dan se je prevesil v noč in napočil je čas za nočni sprehod. Podali smo se do gozda na Brcah in si pripovedovali strašljive zgodbe. Ko smo se čez čas že vsi ozirali čez

ramo, če nemara kdo stoji za nami, smo se odpravili nazaj v šolo, ki smo jo spoznali v popolnoma drugačni luči. Ker ponoči šola ni tako stroga, smo si privoščili tudi kakšno vragolijo. Šolsko stopnišče smo spremenili v tobogan in ga premagovali z vriskom na blazini. Preden smo se podali v spalne vreče, smo si v atriju ogledali še zvezde. Ne boste verjeli! Videli smo tudi nekaj utrinkov! Zasanjani od zvezd smo se skobacali v spalne vreče. Zjutraj smo si pripravili izvrsten zajtrk, obudili prigode preteklega večera in se naposled poslovili.

Preživeto druženje je bilo super, zato upamo, da se bodo lepo imele tudi prihodnje generacije.

Ajda Oblak, 9. a

PISATELJICA NA OBISKU

23. maja je na našo šolo prišla pisateljica Nataša Konc Lorenzutti. Z njo smo imeli 3. uro motivacijsko srečanje vsi učenci od 5. do 9. razreda. Najprej so učenci 6. b uprizorili igro *Poskusna država* iz knjige *Kakšno drevo zraste iz mačka*. Potem nam je pripovedovala krilate in kosmate basni.

Povedala nam je, da je bila njena prva knjiga *Lučka* in da je najprej pisala za otroke, nato pa še za odrasle in mladino. Najbolj se je morala truditi za knjigo *Lica kot češnje*.

Na koncu nam je predstavila japonski način pripovedovanja zgodbic, saj je ob pripovedovanju menjala slike; tak način se imenuje kamišibaj.

Imel sem se super!

Vid Brinovšek, 5. b

Po malici smo odšli v večnamenski prostor. Tam smo pričakali pisateljico Natašo Konc Lorenzutti. Odgovorila je na vprašanja, ki smo jih zastavili. Nato nam je predstavila nekaj svojih del. Predstavila je knjigo *Krilate in kosmate basni*, ki smo jo ravno takrat dobili v šolsko knjižnico. Uporabljala je "mini televizijo", ob kateri je pripovedovala zgodbe. Povedala nam je nekaj zgodb, med njimi pa smo postavljali vprašanja. Po zgodbi so trije fantje zgodbo uprizorili. Zelo smo se smejali, saj so jo uprizorili smešno. Odgovorila je na veliko naših vprašanj. Zapela je pesem o poletju (zelo smešna je bila).

Tia Zajšek, 5. b

PAMETNA PODEŽELSKA UČILNICA

V torek, 24. maja, smo se po malici z avtobusom odpeljali do Osnovne šole Ljubno. Tam smo si ogledali in preizkusili Pametno podeželsko učilnico. Razdelili smo se v štiri skupine.

V prvem delu smo bili na štirih otokih. Na prvem smo igrali zanimivo družabno igro, kjer smo morali zbrati 3 lističe. Na drugem otoku smo odgovarjali na vprašanja o štirih elementih, na tretjem smo kocko premikali s posebno roko, a četrtem smo delali z lego kockami. V drugem delu smo se učili, kako postati turistični ambasador. Odgovarjali smo na vprašanja in še bolj spoznali Zgornjo Savinjsko dolino. Ob 13. uri smo prispeli nazaj v Mozirje.

Zelo sem užival!

Vid Brinovšek, 5. b

Po malici smo odšli na avtobus, ki nas je odpeljal na Ljubno. Med potjo smo prijateljice pele. Prispeli smo in vstopili v pametno učilnico, kjer smo se razdelili v skupine po štiri. V skupini, kjer sem bila jaz, smo reševali naloge na računalniku. Potem smo se zamenjali in mi smo igrali družabno igro. Nato smo vsi stopil k tabli in

se razdelili na dve skupini. Imeli smo več barvnih kock, s katerimi smo odgovarjali na vprašanja, ki so bila na tabli. Odgovarjali smo tako, da smo poiskali enako barvo kocke, kot je bil odgovor. Vmes smo gledali tudi različne video posnetke in imeli krajši odmor. Imela sem se zelo lepo.

Tia Zajšek, 5. b

EVROPA V ŠOLI

31. maja smo se učenci, ki smo sodelovali na natečaju Evropa v šoli, udeležili nagradne predstave ter podelitve priznanj. Prireditve je potekala v Domu kulture Velenje.

Predstavo iCankar je izvedlo Mestno gledališče Ptuj. Bila nam je zelo všeč, navdušila pa nas je tudi igralska zasedba, med drugimi je v predstavi igral tudi Domen Valič. Po predstavi je najprej sledila podelitev priznanj zlatim bralcem Šaleške regije, takoj zatem pa so na oder slavnostno poklicali tudi vse tiste, ki smo dobili priznanja za sodelovanje na regijskem in državnem nivoju. Letošnja tema natečaja je potekala pod sloganom **Brez modre ni zelene, brez vode ni življenja**. Razvoj naše celine je odvisen predvsem od nas, prebivalcev Evrope, zlasti od mladih.

Poleg priznanj smo prejeli tudi posebno darilo - logično igralko, ki smo se je še posebej razveselili. Po koncu prireditve so nas mentorice peljale še na sladoled in tako smo proslavili naša dobro napisana besedila.

Preživeli smo prijetno dopoldne, zato vse spodbujam k sodelovanju na natečaju tudi naslednje leto.

Ajda Oblak, 9. a

ZBOROVSKI BUM

Ste se kdaj spraševali, kako zveni, ko dvorana, polna pevcev, v en glas skupaj zapoje? Prav na naši šoli se je 1. junija to zgodilo.

Vse se je začelo, ko smo se zbori iz celotne Savinjske doline zbrali ob treh popoldne v športni dvorani naše šole na zadnji vaji pred nastopom. Sodelovali so naslednji zbori: OPZ in MPZ OŠ Frana Kocbeka Gornji Grad, OPZ in MPZ OŠ Ljubno, OPZ in MPZ OŠ Blaža Arnič Luče, MPZ OŠ Nazarje, OPZ in MPZ OŠ Rečica ob Savinji ter MPZ Mozirje. Imeli smo uro in pol časa, da smo zvadili vseh 9 pesmi. Začeli smo s slovensko himno, zatem je sledila pesem Lepa je dežela naša, nato Kaj je meni domovina, kasneje še Črke čutne abecede, Čarobna roža domovine, ne pozabimo na Sončno ter Nič ni bolj našega, za konec pa sta vse povezali pesmi Dan ljubezni in Zemlja pleše.

Po končani vaji smo nervozni odšli na malico. Ob petih smo se odpravili nazaj proti dvorani, ki se je počasi polnila z občinstvom. Pred nastopom sta nekaj besed spregovorila še župan občine Mozirje Ivan Suhoveršnik ter ravnateljica naše šole Petra Klepec. Vsi naenkrat smo začeli peti in glasovi vseh pevcev so se združili v enega. Lahko vam povem, da so občutki ob prepevanju več kot 300 pevcev neopisljivi. Po vseh odpetih pesmih so nas gledalci nagradili s stoječimi ovacijami. Velika zahvala gre vsem naslednjim zborovodjem in zborovodkinjam: Evi Stvarnik Britovšek, Mitju Venišniku, Katji Gruber in Katarini Grubež, Mateji Seidl ter Lijani Blagovič. S klavirjem nas je spremljal Toni Acman. Ne zgodi se velikokrat, da lahko doživimo tak dogodek v živo, zato sem zelo hvaležna, da sem mu lahko bila priča.

Žana Praunseis, 8. b

NAJ PESEM POVE 2022

7. junija je v Preboldu potekala prireditev Naj pesem pove. Moja pesem *Roza, roza, roza* je bila izbrana med najboljše, zato sem jo imela možnost predstaviti širši publiki. Ob petih smo se mlade pesnice in pesniki zbrali v športni dvorani OŠ Prebold, kjer smo nestrpno čakali vsak na svoj nastop. Pred branjem naših avtorskih del sta nastopila Ditka in Feri Lainšček. Ditka je zaigrala na kitaro in zapela nekaj svojih pesmi. Zadnja pesem je bila *Ne bodi kot drugi*, za katero je dejala, da jo je ponesla v svet glasbe. Zatem nam je priljubljeni pesnik Feri Lainšček prebral nekaj svojih pesmi. Zdelo se mi je zanimivo, da je veliko njegovih pesmi nastalo po dogodkih, ki so se mu pripetili v življenju. Med branjem sem res pozorno poslušala vsak verz. Fasciniralo me je, kako dobro zna iz vsakdanjih besed sestaviti poezijo s tako globokim pomenom.

Po njunem nastopu smo izbrani mladi pesniki in pesnice prebrali svoje pesmi. Vseh skupaj nas je bilo le okoli 20. Po mojem mnenju je bilo veliko pesmi odlično napisanih. Všeč mi je bilo tudi to, čeprav na prireditvi nisem nikogar poznala, da nas je vse povezovala ljubezen do pisanja poezije. Na koncu so razglasili zmagovalca, ki smo ga preostali seveda nagradili z bučnim aplavzom. To je bilo prvič, da sem svojo pesem lahko prebrala večji množici ljudi, zato je zagotovljeno, da mi bo ta dan ostal v lepem spominu.

Žana Praunseis, 8. b

OGLED POSTOJNSKE JAME

V torek, 31. maja, smo si z razredom odšli ogledat Postojnsko jamo ter vivarij. V vivariju nam je vodnica predstavila pravila obnašanja in nas popeljala v manjšo votlino, v kateri so bili akvariji in terariji. V njih smo si lahko ogledali nekaj jamskih organizmov. Po ogledu vivarija nas je vodnik Anže peljal na ogled Postojnske jame. Peljali smo se z vlakcem, hodili in se spet peljali. V jami smo videli stalaktite, stalagmite, špagete in zavese. Po ogledu smo si v trgovinicah lahko kupili spominke. Imeli smo tudi malico. S prijatelji smo si kupili sladoled. Na poti nazaj je bilo na avtobusu zelo zabavno. Domov smo prišli ob treh popoldne.

Nal Napotnik, 5. b

Najprej smo si ogledali filmček o preteklosti jame. Nato smo šli v vivarij na ogled nekaterih jamskih živali. Potem smo šli na vlakec in se vozili petnajst minut. Ko smo stopili z vlakca, smo nekaj časa hodili peš in izvedeli tudi nekaj o grbu Postojnske jame. Nazaj smo se spet peljali z vlakcem.

Žan Kovač, 5. b

V torek smo se zbrali pred šolo ob 7.30 in se z avtobusom odpeljali v Postojno. Tja sta me prišla počakat babi in dedi. Ogledali smo si video o zgodovini kraških pokrajin. Odšli smo v vivarij in si ogledali nekaj jamskih živali. V jamo smo se peljali z vlakcem.

Tia Zajšek, 5. b

Najprej smo si ogledali vivarij in veliko majhnih živalic. Nato smo se ob 11. uri z vlakcem peljali v jamo. Tam smo si ogledali več vrst kapnikov, stalagmitov in stalaktitov. Nekateri so izgledali kot sladoled, drugi pa kot živali. Bilo je nepozabno.

Maj Krajnc, 5. b

V jami smo videli smo špagetno dvorano, most in skulpture, ki so nastale v več milijonih letih. Videli smo tudi sobo z lestenci, človeško ribico in koncertno dvorano. Poznamo kapnike, stalaktite, stalagmite in zaveso. Na koncu smo si vsi lahko kupili spominek, Nal pa je je častil sladoled.

Liza Sevcnikar, 5. b

Na avtobusu sem sedela zraven Lize. Med vožnjo smo se igrali igro, ali ti je boljša hiša ali blok. Ko smo prispeli v Postojno, smo pojedli vsak svoj sendvič. Šli smo pogledat posnetek Postojnske jame. Potem nam je učiteljica dala karte, da smo lahko vstopili.

Najboljši del je bil, ko smo se lahko peljali z vlakom. Takoj ko smo prispeli v jamo, smo hodili zraven vodiča in ga pozorno poslušali. Pokazal nam je "sladoled" in "kokoš". Jaz sem našla tudi "pingvina". Ko smo prišli iz jame, je bilo zelo vroče. Tudi slikali smo se. Blizu je bila tudi trgovina s spominki. Jaz sem si kupila človeško ribico, zvezek in dve zapestnici. Odpravili smo se na avtobus in se odpeljali domov.

Lana Kosmač, 5. b

PLAVALNI TEČAJ

DRUGOŠOLCI SMO OBISKOVALI PLAVALNI TEČAJ. VSAK DAN SMO SE VOZILI V VELENJE. MED VOŽNJO SMO OPAZOVALI OKOLICO. RAZDELJENI SMO BILI V DVE SKUPINI. NAŠO SKUPINO JE UČIL UČITELJ SERGEJ. NAJPRED SMO POKAZALI, KOLIKO ŽE ZNAMO. PLAVALI SMO V VELIKEM BAZENU. VSAK DAN SMO SE NAJPRED OGRELI. SKAKALI SMO V VODO IN SE POTEM UČILI PRAVILNO PLAVATI ŽABICO. ZADNJI DAN SMO MORALI POKAZATI, KAJ SMO SE NAUČILI. SKOČITI SMO MORALI V VODO, ODPLAVATI CEL KROG, VMES PA ŠE POKAZATI VAJO. VSEM V NAŠI SKUPINI JE TO USPELO IN SMO DOSEGLI PETO STOPNJO. DAN NA BAZENU SMO ZAKLJUČILI S PODELITVIJO PRIZNANJ. BILI SMO ZELO VESELI.

JOHAN BRIŠNIK, 2. b

KOLESARSKI IZPIT

V četrtek, 2. junija, smo imeli športni dan - priprave na kolesarski izpit.

Prvo in drugo uro je pred šolo prišel Deželak Junak. Plesali smo in se imeli lepo. Potem smo imeli malico in odšli na kolo. Vozili smo se po poligonu, igrali z žogo in se vozili z učiteljico. Poligon je bil kar zahteven. Najraje pa sem se vozil z učiteljico, saj je bilo zabavno. Ob koncu športnega dne sem bil izčrpan in čisto brez energije.

Nal Napotnik, 5. b

Zjutraj sem v šolo šel s kolesom, saj sem imel preduro in sem moral biti v šoli že zgodaj. Po obisku Deželaka Junaka smo ponavljali za kolesarski izpit. Potem smo šli na poligon, kjer smo s kolesi premagovali ovire. Najbolj mi je bila vseč zadnja postaja, kjer smo imeli igre z žogo.

Žan Kovač, 5. b

Pred vožnjo s kolesom je prišel Deželak in smo zelo navijali. Bila sem v prvi skupini, v kateri smo se z učiteljico vozili okrog šole. Po koncu vožnje smo odšli na športne igre, jaz sem igrala odbojko. Pozneje smo se skupine menjale. Najboljša mi je bila vožnja z učiteljico.

Tia Zajšek, 5. b

Deželak Junak zbira denar za otroke, ki ne morejo iti na morje. Ko je odšel, se je začelo zares. Najprej smo odšli s kolesi na poligon, ki je bil kar zahteven, a sem ga prevozil brez težav. Na vrsti so bile igre z žogo, ki so trajale 50 minut. Potem smo se šli z učiteljico vozit po cesti in se zares pripravljati na izpit. Zaključili smo ob 12.30. Malo smo si spočili, šli na kosilo in potem v spremstvu staršev domov.

Maj Krajnc, 5. b

Zjutraj smo šli pred športno dvorano, kjer smo čakali Deželaka Junaka. Ko se je pripeljal s kolesom, smo ga vsi lepo pozdravili. Nato smo z njim plesali. Ko je odšel, smo se šli vozit s kolesom z učiteljico, ki nam je pokazala, kje se bomo vozili, ko bomo opravljali izpit. Druga in tretja skupina sta med tem imeli športne igre. Potem smo se zamenjali. Ko smo končali, smo bili skoraj vsi mokri. Čez nekaj časa smo odšli na kosilo in domov.

Lana Kosmač, 5. b

Zjutraj smo v šolo pripeljali kolesa in šli v razred. Nato smo šli pozdravit Deželaka Junaka, ki je prišel v Mozirje. Potem je tretja skupina odšla na igre, čez nekaj časa pa smo se zamenjali. Jaz sem šel na poligon in vadil ovinke. Čez dve uri smo se zamenjali. Z učiteljico sem vadil vožnjo za izpit.

Mai Presečnik, 5. b

Dnevi dejavnosti za šestošolce

7. junija smo si šestošolci ogledali rudnik v Mežici in obiskali Prežihovo bajto.

16. junija smo uživali na adrenalinskem športnem dnevu v kampu Menina, kamor smo se peljali s kolesi.

Intervju

Na plavanju pozabim na težave in skrbi

Gašper Glušič je devetošolec, ki je svojo sprostitev in talent našel v plavanju. Sam pravi, da mu je plavanje postalo takoj všeč, zato so kmalu sledila tudi tekmovanja. Letos junija se bo udeležil tudi evropskega prvenstva, kar šteje za svoj največji uspeh.

Kdaj si se naučil plavati? Se spomniš dogodka bolj natančno?

Plavati sem se naučil v drugem razredu, ko so me starši vpisali v Plavalni klub Velenje z namenom, da bi se naučil plavati.

Je trajalo dolgo, da si plavanje vzljubil? Kakšen je bil naslednji korak?

Plavanje mi je postalo takoj všeč, potem pa so me kmalu začeli trenerji prijavljati na prve tekme.

Se morda spomniš svojega prvega tekmovanja? Nam poveš kaj več o tem?

Moja prva tekma je bila v Zagrebu, tam sem opravil klasifikacijo za kategorijo glede na stopnjo moje invalidnosti, sem pa tudi že tam dosegel prve zmagovalne stopničke.

Kdo je tvoj največji podpornik?

Prijatelji in družina.

V svojem športu si zelo uspešen. Kateri dosežek šteješ za svoj največji uspeh?

Uvrstitev na evropsko prvenstvo, ki se ga bom udeležil konec junija letos. Moja največja tekma, ki sem se jo že udeležil, pa je bila tekma svetovnega pokala v Italiji.

Za uspehom običajno stoji trdo delo. Kako pogoste in naporene treninge imaš? Nam opišeš običajen trening?

Treninge imam trikrat do štirikrat na teden, med počitnicami vsak dan po dve uri. Preden začnem resno plavati, se ogrejem, potem nam trenerji dajejo naloge in vaje, kako moramo plavati.

Imaš pred tekmovanjem tremo? (Kako jo obvladaš?)

Včasih sem jo imel, ampak sem se navadil. Takrat sem poslušal glasbo.

Ti kdaj zmanjka motivacije? Kdo ali kaj te takrat spodbuja?

Ja, velikokrat mi zmanjka motivacije, spodbuja pa me to, da se spomnim, kaj vse lahko dosežem, če ne obupam.

Kaj ti pomeni plavanje?

Plavanje mi pomeni hobi, ki ga pogosto opravljam, je pa tudi neko veselje, saj pozabim na težave in skrbi.

Kdo je tvoj največji športni vzornik?

Ga nimam.

Kaj pa načrti za naprej?

Začel se bom šolati na elektro-računalniški šoli v Velenju. Jeseni imam tudi veliko pomembnih plavalnih tekem. Skratka: več trenirati in čim bolje usklajevati šolo in plavanje.

Gašper, hvala za sodelovanje in srečno na evropskem tekmovanju!

Ajda Oblak, 9. a

Devetošolci se poslavljajo

V devetih letih se mi je v spomin vtisnilo veliko dogodkov. Eden od teh je zagotovo izlet v prvem razredu, ko smo šli v Kekčevo deželo. V tretjem razredu smo bili v živalskem vrtu, v petem pa smo šli v Postojnsko jamo. Šola v naravi v šestem razredu je bila res odlična, saj smo se en teden smučali na Kopah in uživali na snegu. Nepozabni so tudi adrenalinski športni dnevi v kampu Menina. Naše šolanje je zaznamovala tudi karantena zaradi covid-19.

Vpisala sem se na Gimnazijo Celje Center, za poklic pa se še nisem odločila; razmišljam pa o biokemiji in morski biologiji. Čez nekaj let bi rada tudi potovala in posnela svojo pesem.

Hana Semprimožnik

Najbolj mi bodo v spominu ostali izleti in prijatelji. Moja nadaljnja pot je že načrtana. Šla bom na Gimnazijo Celje Center, smer predšolska vzgoja. Nato bi rada nadaljevala šolanje v Kopru; želim si postati učiteljica razrednega pouka.

Maša Lončar

V devetih letih osnovne šole sem se veliko naučil, zato sem pripravljen na izzive, ki mi jih bo prinesla srednja šola. Vsaj upam ...

Tin Firm

OŠ Mozirje bom ohranila v lepem spominu in bo imela v mojem srcu vedno posebno mesto. Najbolj sem uživala na izletih, kjer je bila priložnost za druženje in nova doživetja. V teh letih sem s sošolci spletla posebno vez, za katero verjamem, da jo bom ohranjala.

Ajda Oblak

Osnovna šola je minila hitreje, kot sem mislila. Čeprav je bilo včasih težko, stresno in naporno, smo skupaj preživeli veliko lepih trenutkov, ki se jih bomo zmeraj spominjali. Testi in spraševanja mi niso bili ravno pri srcu, med ostalimi urami pa smo se nasmejali do ušes. Veselim se počitnic, pogrešala pa bom prijatelje in učitelje. Tudi nove šole se veselim; vpisala sem se na Gimnazijo Celje Center.

Hana Železnik

Rad se spominjam dolgih in igrivih odmorov v prvi triadi, v višjih razredih pa so bili odmori namenjeni učenju in nalogam. Želim si uspešno zaključiti srednjo šolo in se vpisati na faks.

Jošt Čulk

Pogrešal bom sošolce in odmore. Čim hitreje sem hotel v srednjo šolo, ampak proti koncu se je to spremenilo. Vpisal sem se na smer mehatronik operater v Velenju.

Nejc Kajtna

Vsega lepega je enkrat konec, tako se tudi mi poslavljamo in čakamo, da se čez nekaj mesecev vključimo v nove šole. Naslednjim generacijam priporočam, da vsak trenutek cenijo, saj vse prehitro mine. Učiteljem se zahvaljujem, ker so nas s skupnimi močmi pripeljali do devetega razreda. Srednje šole se zelo veselim, saj sem se odločila za šolo, ki me že od nekdaj zanima, in sicer za Srednjo zdravstveno šolo Celje.

Tajda Druškovič

Priznam, da bom zelo pogrešala osnovno šolo, še bolj pa sošolce in sošolke, saj smo bili v zelo dobrih odnosih. Izobraževanje bom nadaljevala na Srednji šoli za farmacijo in kozmetiko v Ljubljani.

Iza Weiss

ŠE ZADNJIČ SKUPAJ NA IZLETU

V četrtek, 9. 6. 2022, smo se devetošolci odpravili na naš zadnji izlet v osnovni šoli. Ob sedmih smo bili že vsi zbrani in pripravljeni na krasen dan, čeprav nam vreme ni najbolj služilo, glede na to, da je bil cilj našega izleta morje.

Prva postojanka je bil trampolin park WOOP v Ljubljani. Kljub zgodnji uri smo na avtobusu ustvarili super vzdušje, manjkalo pa ni niti petje. Po dobri uri vožnje smo prispeli v Ljubljano, imeli kratek odmor, nato pa nestrpno odšli na trampoline, kjer smo dobili posebne nogavice, razložili pa so nam tudi pravila skakanja. Na trampolinah smo skakali eno uro, potem pa smo odšli še na karting, kjer smo se preizkusili v vlogi voznikov. Po prvem delu izleta smo imeli malico, manjkal pa ni niti počitek.

Spet je sledila vožnja, tokrat na Primorsko, a nam je vsem hitro minila, saj smo se peljali proti morju. Dež smo poskušali odgnati s pesmijo. Ustavili smo se v Kopru, kjer smo imeli kosilo kar v McDonald-su. V Portorožu pa je sledil skok v morje, ki ga tudi slabo vreme ni odgnalo. Res je, da ni bilo sonca, a nas grdi oblaki niso prav nič motili. Ravno ta dan oziroma čez vikend je v Portorožu potekalo motoristično srečanje, zato nas je spremljalo brnenje in opazovanje motorjev. Po kopanju in okusni pici je sledil sprehod ob obali do Pirana, kjer ni manjkalo smeha in dobre volje. Kljub manjši utrujenosti nas je bodril pogled na morje in čudovit sončni zahod. V Piranu smo imeli eno uro prosto in s sošolci ter sošolkami smo se odpravili do cerkve, kjer smo imeli pogled na celotno obalo. Odšli smo še na pijačo, nekateri pa so zase ali svoje domače kupili tudi kakšen spominek.

Ko smo se vozili domov, smo razmišljali o izletu in o tem, kako lepih devet let smo preživeli skupaj. V en glas smo peli, ploskali, na koncu pa nekateri tudi zadremali. Okoli pol ene ure zjutraj smo se vrnili v Mozirje, utrujeni popadali v postelje in zaspali.

Neja Kunavar

Pestro leto 5. 6

V letošnjem šolskem letu je 5. b sodeloval v veliko projektih: *Evropa v šoli*, kjer smo risali na temo Brez vode ni življenja, udeležili smo se tudi projekta *Spodbujamo prijateljstvo*, kjer smo se pogovarjali in risali na temo prijateljstvo, sodelovali smo v projektu *Varno s soncem*. Pri tem projektu smo se pogovarjali o preventivni zaščiti pred soncem.

Imeli smo tudi dneve dejavnosti. Prva je bila šola v naravi, ko smo odšli za en teden na plavalni tečaj in imeli še druge aktivnosti v domu CŠOD Štrk v Spuhlji pri Ptuj. Jeseni smo proučevali nastanek prsti. Kako nastane prst, smo si lahko ogledali v Mozirskem gaju. Kljub epidemiji smo imeli božično-novoletne delavnice, kjer smo bili zelo kreativni ter urili ročne spretnosti.

Januarja smo imeli teden pisanja z roko in si v Celju ogledali gledališko predstavo Kozlovska sodba. Imeli smo tudi naravoslovni dan Toplota je energija in se pogovarjali o temperaturi. Odšli smo na ogled Celjskega gradu, si ogledali zbirko Alme Karlin in Celeio - mesto pod mestom. Spomladi je sledil športni dan, kjer smo se pomerili v peteroboju.

V mesecu aprilu smo dobili tudi dve novi sošolki iz Ukrajine. Zelo lepo smo ju sprejeli in jima pomagali pri vključitvi v naš razred.

V mesecu juniju smo vadili za kolesarski izpit in ga tudi opravili, šli na končni izlet v Postojnsko jamo ter na ogled vivarija. Proti koncu šolskega leta smo tudi šivali. V zadnjem tednu pa smo igrali družabne igre nekoč in danes.

Pri nekaterih rednih urah pouka smo uporabljali fit metode, kjer smo se učili med različnimi oblikami gibanja. Zanimivo, kako si pri takem učenju več zapomnimo, je bolj zabavno in hitreje mine.

Pri pouku angleščine smo si dopisovali z učenci iz Osnovne šole Luče. Za nagrado pri bralni znački pa smo šli gledat film Košarkar naj bo 2.

Kar lepo je pogledati zbirnik dogajanja enega šolskega leta. Bilo je pestro.

Nal Napotnik